

[Trafikministeren]

Det kan endelig med hensyn til de besejlingsmæssige forhold på stedet oplyses, at Statshavnsadministrationen i Esbjerg har indkaldt til møde den 7. marts omkring sejlrende-problematikken på Grådyb Barre og tilknyttede forhold. I den forbindelse vil det være naturligt at drøfte den aktuelle udvikling af Grådyb tidevandsområdes mundingsdyb mellem Skallingen og Fanø.

Spm. nr. S 480

Til *socialministeren* (5/2 90) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af udgifterne til et barn det oprindelig var tanken at børnebidraget skulle dække, og hvorledes størrelsen af bidraget har udviklet sig i forhold til prisudviklingen?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i Berlingske Tidende 5. februar 1990 får enlige forsørgere mindre og mindre ud af børnebidraget. Det er fra 1980 til 1988 steget med 47 pct., mens andre udgifter til børn er steget mere. Det kan betyde, at enlige forsørgere skal arbejde mere end tidligere for at få økonomien til at hænge sammen.

Hvis børnetilskuddet ikke længere dækker den del af udgifterne til et barn, som det oprindelig var tænkt, bør det for børnenes skyld reguleres.

Svar (12/2 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Fastsættelse af bidrag til et barns forsørgelse sker efter § 14 i lov om børns retsstilling (børneloven). Heraf fremgår, at bidraget fastsættes under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsøve. Er begge forældre ubemidlede, fastsættes bidraget i almindelighed til det for barnets opholdssted til enhver tid gældende normalbidrag.

Afgørelsen vedrørende bidragets størrelse træffes efter et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde. Efter praksis fastsættes bidraget næsten altid mindst til normalbidraget.

For så vidt angår fastsættelse af et større bidrag end normalbidraget udsender Civilretsdirktoratet årligt vejledende retningslinjer, der tager udgangspunkt i den bidragspligtiges bruttoindtægt og antallet af børn, som den pågældende forsørger.

Der skal således efter børnelovens § 14 ved bidragsfastsættelsen tages hensyn til såvel barnets tarv som til forældrenes økonomiske kår.

Administrationen af reglerne om bidragsfastsættelsen, herunder praksis med hensyn til, hvornår forældre anses for ubemidlede, hører helt og holdent under Justitsministeriet.

Normalbidraget, som børnelovens § 14 henviser til, har været kendt i lidt forskellige udformninger i lovgivningen så langt tilbage som til en forordning fra 1763. Ved lov om offentlig forsorg fra 1933 blev det overladt socialministeren at fastsætte størrelsen af normalbidraget til et beløb svarende til, »hvad barnets underhold i et godt plejehjem på vedkommende egn ville koste.« Ved en senere ændring i 1948 forlod man plejeløsprincippet, og det fremgår af bemærkningerne, at man ved fastsættelsen ønskede at tage hensyn til de faktiske udgifter ved barnets forsørgelse.

Fra den første børnetilskudslov i 1970 har normalbidraget repræsenteret den øverste grænse for, hvad der efter børnetilskudsloven kan udbetales forskudsvis til den bidragsberettigede, hvis den bidragspligtige ikke betaler det ved resolution fastsatte bidrag. Dette fremgår af §§ 11 og 14 i den nugældende børnetilskudslov.

Der kan således ikke på baggrund af de gældende regler eller dem, der ligger forud, gives en nøjagtig opregning af, hvilke typer af forsørgelsesudgifter bidraget særligt forudsættes at dække. Da der yderligere er tale om en takstmæssig fastsættelse af bidraget, må denne nødvendigvis baseres på gennemsnitsbetragtninger.

For at belyse udviklingen i børnebidragets realværdi kan der opstilles nedenstående tabeloversigt over kvartalssatsen for normalbidrag. I tabellen er satsen yderligere indekseret og sammenholdt med udviklingen i forbrugerpristallet. Til brug for en sammenligning med lønudviklingen er angivet et indeks for udviklingen i den gennemsnitlige industriarbejderløn.